

Az 1912-ben —tehát az *Irmológion* megjelenése után hat évvel— megalakult Hajdúdorogi Egyházmegyében már a görög katolikus sajtó foglalkozott a kottás művel. Két hullámban folyt sajtóvita az egységes éneklés körül: 1918 és 1923 között, valamint 1935-ben. A hozzászóló szakemberek megfogalmazták mind pozitív, mind negatív véleményüket az *Irmológionnal* kapcsolatban. Kétségtelen tény azonban, hogy a mű —annak magyar nyelvű változata— mindenképpen pozitívumot jelentett magyar görög katolikus egyházunk életében. Ennek ékes bizonyítéka az, hogy amikor önálló, új *Irmológiont* kívántak létrehozni a Hajdúdorogi Egyházmegye liturgikus bizottsága munkálkodása révén (1928-tól), az 1935-re elkészült mű a Boksay-Malinics kottás könyvre alapozódott, bár sok más forrást is figyelembe vettek a szerkesztői.

Sőt, egy újabb, második kiadást is terveztek a Hajdúdorogi Egyházmegyében az *Irmológionból*. Mindez megfelelőképpen igazolja a magyar görög katolikus egyházunkban való jelentőségét.

Végül egyik terv sem valósult meg. Sajnos, az önálló magyar, teljes irmológion máig is hiányzik magyar görög katolikus egyházunkban. De ez azt is igazolja —amit ismételten is hangsúlyozunk—, hogy a mai éneklési gyakorlatunk a száz esztendőős Boksay-Malinics *Irmológionra* alapozódik.

Ivancsó István

Ezért — Görög Katolikus Egyházzenei Értesítő

2005 karácsonyára szerény kis füzetként egyházzenei értesítőt indítottunk újtárra, amelyet egymást közt —rövidítéssel— csak *Ezértnek* nevezünk. A kezdeményezők nem is mi, papok voltunk, hanem —hála Istennek, és a 2. Vatikáni Zsinat szellemének megfelelően— világiak, még hozzá egy római katolikus fivérépár, Szentirmai Róbert és Donát, s az utóbbi felesége, Gulácsy Rita, akik annyira megszerették a görög liturgiát, és különösen énekeinket, hogy előbb honlapot (www.parochia.hu), majd ezt az értesítőt indították újtárra. Róbert azóta már kiharcolta a rítusváltoztatást is, igazi „görögnek” számít. A kis A64-es formátumú lap nagy nehézségek között született meg. Először megküldtük minden görög paróchiára (mintegy 300 helyre), azonban csekély érdeklődés kísérte. Mondanom sem kell, semmiféle anyagi fedezet nem áll a lap mögött, még annyi sem, ami a nyomdai munkát (egyelőre a fénymásolást) s a postaköltségeket fedezné. Kis jóindulattal negyedévi folyóiratnak nevezhetnők, legutóbbi számunk a lap 3. évfolyamának 2. száma volt.

Bubnó Tamás egyházzeneész, az én és néhány lelkes kolléga jóvoltából telik meg egy-egy szám. Helyet adunk az olvasó véleményének, akár kritikájának is. Korábban énekeink történetét követtük végig. A legutóbbi szám azonban meggyőzött bennünket arról, hogy közönségünknek nem elméleti eszmefuttatásokra, hanem a gyakorlatban jól használható anyagokra van igényük. A magyar görög katolikus egyházban száz éve (!) jelent meg az egyetlen hivatalos irmológion (himnusz- és énekgyűjtemény), még Munkácson, itt az ideje, hogy nekikezdjünk a meglévő énekanyag összegyűjtéséhez, rögzítéséhez, aztán magyarításához, hiszen énekeink mögött kárpátaljai, ószláv szövegek és dallamok rejtőznek. Nyár eleji számunk már ebből a törekvésből adott ízelítőt.

Megrendeléseket várunk az alábbi címen: Rác-templom Alapítvány, 2028 Pilismarót, Alkotás u. 3., vagy E-mailen (parochia@vnet.hu). Aki pedig támogatni szeretné kezdeményezésünket, megteheti az említett alapítvány számlaszámán (64700131-10111235).

Cselényi István Gábor esztergomi paróchus